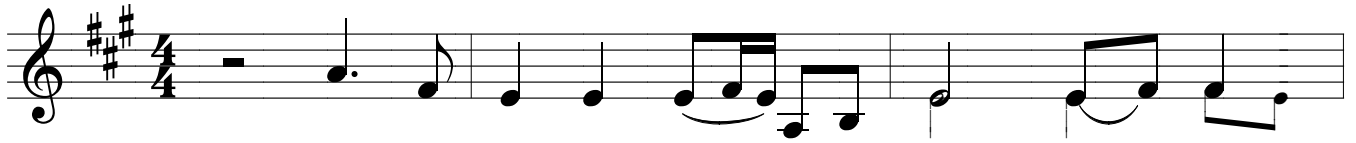
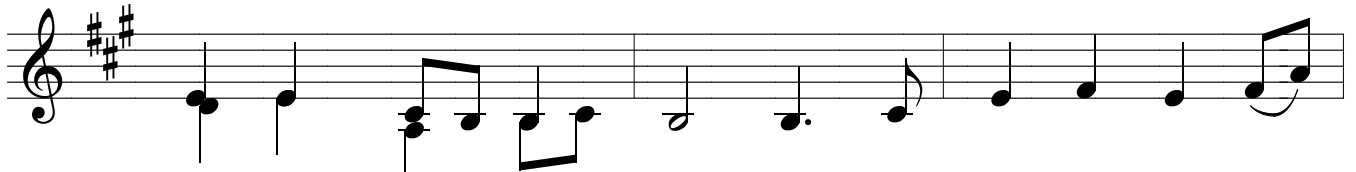

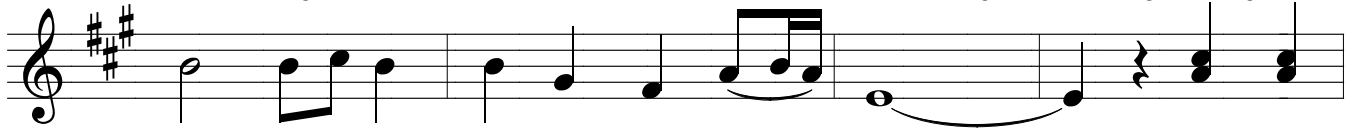
ĐÈN THỜ TRÁI TIM

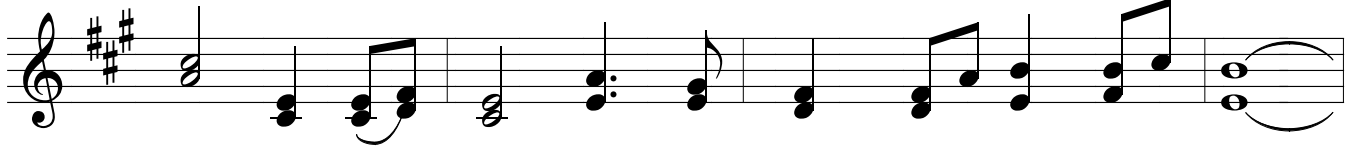
Chúa cho con sông núi cỏ cây hết muôn
Sống vui chi kiếp sống phù du mà quên

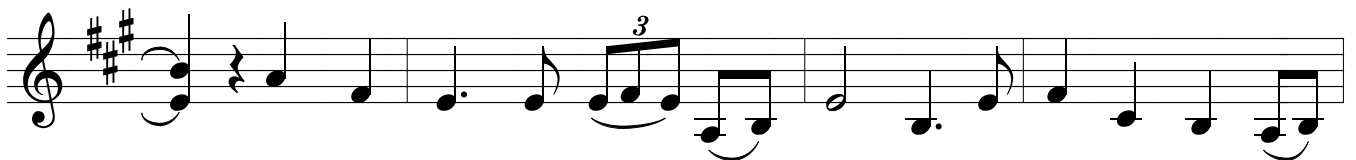
loài Chúa chẳng tiếc gì Người còn ban muôn vàn tình
đời sống của thiên thu cuộc đời người như giấc ngủ

tú với đêm thâu rồi lại đến ngày Trí yếu
trưa phú vinh hoa đâu được lâu dài Chúa vẫn

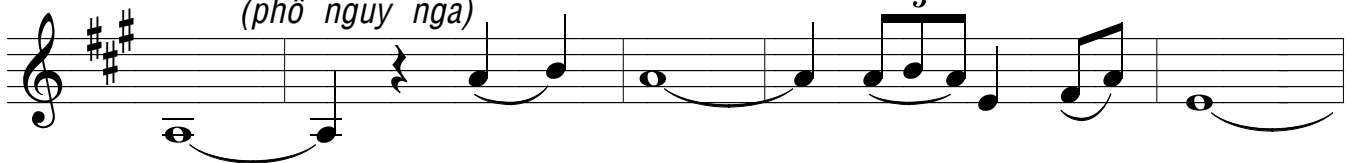

đuổi lòng dại khờ con được Người truyền hơi dưỡng nuôi
muốn một đèn thờ trong tâm hồn sạch như suối trong

Có chi đâu con có gì đâu mà chỉ có trái tim lạnh
Nhưng Vi La những đèn hoa và áo mới Chúa đâu có

(phố nguy nga)

lòng Chúa thương đã sưởi ấm rồi
cần Chúa ơi thấu hiểu con nhiều

con xây tình mến là đèn thờ chính trái tim mình
con ca ngợi Chúa vì con được sống trong tình yêu